

synes at ville gaae ind paa. Det er denne Paragraph, som man altsaa vil forsøge. Man vil ingen Competencestrid have; men lægger man da ikke Mærke til, at en Forkastelse her af Loven er at værgе os mod at gaae ind paa denne Betragtningssmaade, og en Forkastelse af Forslaget, naar Sagen kommer for i Rigsraadet, kan bringe Striden tilveie og altsaa bringe Eggen ind for denne Competence-domstol. Denne indeholder i sig selv vor hele Fællesforfatning. Det er ikke Kongen, der afgjør det, det er ikke Folket, der afgjør det; men det er Ministeriet, det er Geheimestatsraadets ansvarlige Ministerafdeling. De have allerede pundet Kongens Billie i Forveien ved at forelægge det Lovforslag, de have fattet deres egen Dom i Forveien ved at forelægge det, og de komme vanskeligt til nogen anden Dom, naar vi ikke benytte det Tilbud, som er gjort os, for at see, om vi kunne råde Bod paa denne Ulempe. Det er Klogskaben, som byder os, at forsøge paa under 2den Behandling at indvinde den gunstigste Stilling for denne Sags Afgjørelse. Har Ministeriet villet søge Splid, hvilket jeg ikke troer, skulle vi saa række det Haanden dertil og sige: lad os saa faae Strid, og lad Eders Competence-Afgjørelse saa engang komme i Brug. Nei, vi skulle sige: vi have Ministeriets Forslag, og vi have ved Siden af det den Ministers personlige Udtalelse, som har forelagt det, at det ikke er for at faae Strid, men for at komme til en mindelig Afgjørelse og for at undgaae Striden. Væbnede med disse to Ting, have vi ved Sagens anden Behandling et Herredømme, som vi aldrig mere kunne faae over den, og som vi ikke bør lade gaae ubenyttet hen. Jeg siger: har Ministeriet havt til Hensigt at bringe noget Andet ud af Sagen end at sætte, saa at sige, vor Afgjørelse op som en Dom, har det handlet uklogt; men har det ikke det, hvilket er smukt og forstandigt, vilde vi handle uklogt, om vi ikke benyttede dens gode Hensigt og grebe til med begge Hænder. Har Ministeriet havt en anden Hensigt, vilde det være dobbelt uklogt af os, om vi lode det slippe igjennem paa en saadan Maade, som det vilde være, om vi nu uden videre forkastede det gjorte Tilbud. Man

har sagt her, at den simpleste Veie at betragde var, at opfordre Ministeriet til at tage sit Forslag tilbage og komme med et andet Forslag. Jeg for min Part skal ikke negte, at det ogsaa vilde forekomme mig som den heldigste Løsning, naar den kunde bevirkes; men deels vilde dette være Noget her i vore Annaler saa Nytt og Nalmindeligt, uagtet der flere Gange har været andraget paa det samme, at det er lidet at vente, at det vilde skee, og deels have vi en afgjort Erklæring fra Ministeriets Side om, at det ikke vil gjøre det. Vi have altsaa kun et Forsøg endnu, nemlig at see, om denne Erklæring er Alvor. Dette Forsøg kan jo kun gjøres ved, at vi gif over til en Dagsorden; thi have vi forkastet Forslaget, er det ikke mere Ministeriet, som har taget det tilbage, men os, som have sendt det tilbage. Men vi kunne gaae over til en Dagsorden, for paany at give Ministeriet Betænkningstid, om det vil tage det tilbage. Ja, siger jeg, dersom det var os ligegyldigt, om denne Sag kom til Afgjørelse paa den Maade, vi nu sandsynligvis kunne bringe den til Afgjørelse paa, eller ikke, vilde jeg indrømme, det var en Maade at gaae frem paa, som var ganske tilraadelig; men fra det Dieblif, vi ved en saadan Dagsorden have lagt i Ministeriets Haand at gjøre det Ene eller det Andet, fremtvinge vi det Ene eller det Andet og over Ministeriets Handlemaade i denne Retning have vi ikke den allermindste Magt og over vor egen have vi saa godt som ingen Magt mere, efterat vi have gjort det første Skridt; thi det maatte naturligvis have til Hensigt, at forkaste Loven ved første Behandling, isald den ikke blev tagen tilbage af Ministeriet. Men er det noget Nytt, at Ministeriet fremlægger et Forslag, som vi i Et og Alt betragte som forkasteligt, undtagen som Motiv til at faae en god Lov? Nei, det er Noget, som oftere er skeet. Jeg siger ikke, at det er noget Godt, det kan være, at det er en stor Feil, at vi ere komne ind paa denne Bane; men det er nu saaledes, og det er skeet mange Gange. Er det saa ikke klogere, stumpehvæk under denne Sag at fortsætte paa samme Maade?

Naar man handler af Uvillie mod det